

.....

.....

.....

.....

Dacă Dumnezeu ne vorbește

Textul de bază: 1 Samuel 3: 1 - 12 și 15 - 20

Întroducere:

Silo, Templul lui Dumnezeu

- întâmplare acum vreo 3000 de ani
- 220 de ani după jurământul lui Dumnezeu pe muntele Sinai
- Locul unde se afla Marele Preot, mijlocăș între poporul ales și Dumnezeu
- Locul unde era chivotul mărturiei
- Centrul de educație pentru tinerii chemați în slujba Domnului

Eli, marele preot

- Cu un trecut binecuvântat sub conducerea lui Dumnezeu
- Desigur cu un dar excepțional, de a explica tainele scripturii
- Viața lui era binecuvântată, un exemplu a poporului Israel
- El transmitea mai departe tainele credinței la urmașii lui

Samuel, un tânăr în slujba lui Dumnezeu

- Un băiat tânăr, copilăros, necioplit
- Părinții lui l-au închinat lui Dumnezeu, pentru a sluji în Templu
- Un tânăr cu problemele sale, cu izolarea lui față de prieteni
- Deocamdată încă fără nici o făgăduință dumnezeiască
- Pentru că încă nu cunoștea pe Dumnezeu, pe care-L slujea
- Dar pregătit să slujească ziua și noaptea

Poporul Israel, poporul ales de Domnul

- Ei aveau Templul unde locuia Dumnezeu
- Ei aveau Chivotul ca semn de dovadă că sunt poporul ales
- Ei aveau un mare preot, un mijlocitor între ei și Dumnezeu
- Care știa să le explice gândurile și tainele Dumnezeiești
- Ei aveau zilele lor de sărbătoare: Paștele Domnului sau serbarea corturilor unde lăudau pe Domnul

- Ei aveau părinți care jertfeau fii lor pentru slujba în Templu
- Și care se interesau de întreținerea lor
- Ei aveau un tineret care era interesat să slujească în Templu
- Și să slujească ziua și noaptea, fără aplauzi și fără admirația poporului

Dar Dumnezeu tace

Dacă Dumnezeu tace, poporul Lui se simte în primejdie

1 Samuel 3: 1

„Domnul era rar în vremea aceea, și vedeniile nu erau dese.“

- Legătura vie a poporului cu Dumnezeu viu nu mai funcționa
- Pentru ce mai există Templul, dacă Dumnezeu tace?
- Pentru ce toată osteneala ziua și noaptea?
- Au mai făcut ei ceva: zile de sărbătoare, slujbe și altele
- Dar un Dumnezeu care tace, este un Dumnezeu înspăimântător

Dacă Dumnezeu tace în bisericile noastre noi cum acționăm?

- Poate că mai ținem niște servicii duminicale,
- Poate că mai organizăm în stil mare serbările noastre,
- Poate ne mai întâlnim și la ore de rugăciune, sau alte activități
- „Doar ne-am obișnuit așa la ele!“

În Templul Silo tăcerea lui Dumnezeu avea un motiv

- Poporul Israel, poporul lui Dumnezeu era neascultător!
- Și un neascultător nu mai primește indicații cerești
- Numai unul ascultător are și o ureche ascultătoare

Ce înseamnă astăzi „neascultare“ în bisericile noastre?

- Dacă nu mai recunoaștem vocea lui Dumnezeu
- Dacă n-o mai putem identifica între toate celelalte voci înconjurătoare
- Iar dacă o recunoaștem, nu mai vrem s-o luăm în seamă

Dumnezeu este acela, care-și alege un mesager

Dumnezeu îl cheamă după nume

- Toate chemările lui Dumnezeu sunt personale
- Aici îl cheamă Samuel, mai târziu Levi, iar mâine, poimâine: Petre, Nicu sau Gheorghe

Suntem noi pregătiți să ne vorbească Dumnezeu?

- Știm noi, că Dumnezeu cunoaște numele nostru?
- Dacă suntem convins, că Dumnezeu cunoaște numele nostru trebuie să știm că ne va chema într-o zi, foarte personal.
- De câte ori Te-a chemat Dumnezeu până în prezent?
- Sau nu ai recunoscut că e vocea Lui?
- Poate că a chemat și El de trei ori, dar degeaba.

Samuel s-a sfătuit de trei ori cu Eli, până a răspuns la chemarea lui Dumnezeu

- În toate trei cazuri, Eli n-a putut să-i dea un răspuns convenit
- De câte ori ne sfătuim noi cu cei din jurul nostru, până când dăm un răspuns concret Celui care cheamă?

A patra oară, Dumnezeu dublează adresarea Lui către Samuel

1 Samuel 3: 10 a

Domnul a venit, S-a înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dăți: „Samuele, Samuele!“

- De câte ori trebuie să ne cheme Dumnezeu până când auzim?
- De câte ori ne sfătuim cu alții până când dăm un răspuns?
- Cât de aproape trebuie să vină Dumnezeu, până când ne dăm seama că El este acela, care cheamă?

Și deodată Samuel a răspuns

1 Samuel 3: 10 b

„Și Samuel a răspuns: „Vorbește, căci robul Tău ascultă.“

- A fost bine că tânărul Samuel a avut pe cine să-l întrebe
- Și în jurul nostru sunt oameni, care cunosc vocea lui Dumnezeu
- De ce nu-i întrebăm, doar știind, că cunosc pe Dumnezeu
- Lui Samuel nu-i era rușine, dar nouă?

Dumnezeu cere dela noi un semn de bunăvoință

- „Robul Tău ascultă“ era un astfel de semn
- Noi trebuie să declarăm că suntem pregătiți
- Noi trebuie să declarăm că și vrem să ascultăm
- Numai dacă acceptăm, că El este acela care ne vorbește, iar noi suntem robi, atunci ne vorbește

Dumnezeu are un mesaj pentru robul Său

Starea sufletească a lui Samuel trebuia să corespundă

- Numai un Samuel, care spune: „Vorbește Doamne“ este de acord să și audă ce spune Domnul
- Numai un Samuel care spune „robul Tău ascultă“ este pregătit să asculte mesajul lui Dumnezeu
- Un mesaj dumnezeiesc nu-L poți primi așa în trecere.
- Numai o inima pregătită, care și vrea să-L asculte

Mesajul primit depășea toate limitele omenești de gândire

- Mesajul era peste putere de gândire a tânărului Samuel
- Mesajul depășea autoritatea unui tânăr, care era în dezvoltare
- Mesajul depășea înțelepciunea lui Samuel
- Samuel nu cunoștea nici importanța, nici consecințele acestui mesaj

Dacă Dumnezeu ne vorbește, viața noastră vine în mișcare

1 Samuel 3: 11

Atunci Dumnezeu a zis lui Samuel: „Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi.“

- Conținutul mesajului nu este ceva aproximativ, probabil
- Dumnezeu cere de la noi transmiterea mesajului în toată asprimea
- „Tu ești acela care reprezinți interesele mele în acest popor!“
- Dacă vorbești, vorbește numai în Numele meu!

Mesajul nostru este: Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu

- Noi avem Biblia, care ne arată drumul spre Tatăl Ceresc

Ioan 20: 31

„Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui.“

- Noi avem pe Isus, care ne arată drumul spre Tatăl Ceresc

Ioan 14: 6

„Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.“

- Noi avem Duhul Sfânt, care ne reamintește și ne învață

Faptele Apostolilor 5: 42

„Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Cristos.“

A m i n